

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
„ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ”
МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕСТИ СЕМЕСТРОВОГО ЕКЗАМЕНУ
З КУРСУ
„АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО
ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА”**

1. Реалізація мотиву гріхопадіння в літературному творі може відбуватися у парадигмах:
 - а) релігійності;
 - б) морально-етичній;
 - в) міфологічній;
 - г) естетичній;
 - г) філософській.
2. До релігійних концептів гріхопадіння належать категорії:
 - а) Добра і Зла;
 - б) гріха і кари;
 - в) спокути;
 - г) спасіння;
 - г) краси.
3. Непридатними для аналізу мотиву гріхопадіння в морально-етичній парадигмі є твори позначені:
 - а) постмодерним світоглядом; із чіткою настановою на аксіологічний релятивізм;
 - б) модерним світоглядом;
 - в) реалістичним світоглядом;
 - г) просвітницькими тенденціями;
 - г) світоглядною системою романтизму.
4. У світоглядній системі прози М. Матіос передбачено, в основному, постановку проблеми гріха:
 - а) в епічній;
 - б) релігійній;
 - в) моральній;
 - г) міфологічній;
 - г) філософській.
5. Віктор Савченко працює в царині:
 - а) фантастики;
 - б) детективу;
 - в) наукової фантастики;
 - г) жіночого роману;
 - г) психологічного роману.
6. До когорти письменників-фантастів належать:
 - а) Дмитро Чередниченко; Анатолій Камінчук; Любов Голота; Марія Влад; Михайло Слабошпицький;
 - б) Олександр Васильківський; Олег Микитенко; Віктор Савченко; Григорій Гусейнов; Олександр Завгородній;
 - в) Марія Матіос; Галина Пагутяк; Оксана Забужко; Ліна Костенко; Раїса Іванченко;
 - г) Павло Вольвач; Степан Процюк; Борис Гуменюк;
 - г) Андрій Кокотюха; Василь Шкляр; Юрій Покальчук.
7. Умовний поділ на 4 сфери за ступенем абстрактності та конкретності поняття „жанр” пропонує:

- а) Геннадій Поспелов;
- б) Анатолій Науменко;
- в) Михайло Бахтін;
- г) Анатолій Ткаченко;
- ґ) Нона Костянська.

8. До одеської літературознавчої школи належать:

- а) А.Ткаченко, О.Галич;
- б) В.Фашенко, Н.Шляхова;
- в) П.Копнін, Г.Зайченко;
- г) С.Бочаров, В.Кожинів;
- ґ) В.Назарець, Є.Васильєв.

9. Наукове поживлення щодо проблеми художнього характеру в українському літературознавстві щодо його національного характеру спостерігалось:

- а) у 50-х роках ХХ століття;
- б) у 60-х роках ХХ століття;
- в) у 70-х роках ХХ століття;
- г) у 80-х роках ХХ століття;
- ґ) у 90-х роках ХХ століття.

10. Робота „Національний характер в українській прозі 50-70-х років ХХ століття” належить:

- а) С.Бочаровій;
- б) О.Михайлову;
- в) В.Нарівській;
- г) Г.Гулізі;
- ґ) О.Павличко.

11. Цілісність художнього твору – це:

- а) художній світ, який зводиться до суми його елементів;
- б) структура твору;
- в) „простір зустрічі автора, героя і читача”;
- г) матеріальна данність, створена людиною;
- ґ) ідейна невичерпність твору.

12. Хто з літературознавців писав: „Якщо оглянути українську література ХХ ст., то може здатися, що маємо справу з літературою без модернізму. Або з не модерною літературою не модерної нації”:

- а) М.Зубрицька;
- б) Н.Зборовська;
- в) Л.Тарнашинська;
- г) Т.Гундорова;
- ґ) С.Павличко.

13. Історично сформований тип художнього твору, який синтезує характерні особливості змісту та форми певного виду творів, має відносно сталу композиційну будову, яка постійно розвивається та збагачується – це:

- а) рід;
- б) жанр;
- в) роман;
- г) традиція;
- ґ) генезис.

14. Якого роману не існує за формою оповіді:

- а) роману-монологу;
- б) роману-балади;
- в) роману-оди;
- г) роману-есе;

- г) роману у віршах.
15. Из усіх прозаїчних жанрів найближчим до лірики є:
- а) новела;
 б) повість;
 в) епопея;
 г) роман;
 г) оповідання.
16. Найтрадиційнішим для слов'янських літератур є жанр:
- а) есе;
 б) епопеї;
 в) фейлетону;
 г) мораліте;
 г) оповідання
17. Для якого епічного жанру характерна одна сюжетна конфліктна ситуація, перевага сюжетного начала над фабульним:
- а) нарису;
 б) памфлету;
 в) оповідання;
 г) повісті;
 г) притчі.
18. На перетині суміжних галузей культурної діяльності (літератури, журналістики, науки і т.д.) розвивається жанр:
- а) казки;
 б) притчі;
 в) фейлетону;
 г) нарису;
 г) повісті.
19. За ідейно-тематичною класифікацією лірика поділяється на:
- а) громадянську, філософську, пейзажну, інтимну;
 б) побутову, соціально-політичну, історичну, мариністичну;
 в) поетичну, прозову, драматичну, сатиричну;
 г) гіперболічну, іронічну, пафосну, меланхолійну;
 г) античну, реалістичну, фантастичну, детективну.
20. Твори, в яких домінують роздуми над вічними проблемами буття належать до:
- а) інтимної лірики;
 б) романсу;
 в) медитативної лірики;
 г) сугестивної лірики;
 г) пейзажної лірики.
21. Бароко, класицизм, сентименталізм, реалізм, натуралізм, модернізм, соціалістичний реалізм – це:
- а) художні методи;
 б) літературні напрями;
 в) індивідуальні стилі;
 г) індивідуальні методи;
 г) літературні стилі.
22. Імпресіонізм, символізм, футуризм, сюрреалізм, гуманізм – це:
- а) літературні напрями класицизму;
 б) літературні напрями сентименталізму;
 в) літературні напрями модернізму;
 г) літературні напрями реалізму;
 г) літературні напрями натуралізму.

23. Передавання художнього досвіду від одного покоління письменників до іншого, його творче переломлення в історії культури – це:

- а) новаторство;
- б) традиція;
- в) запозичення;
- г) ремінісценція;
- ґ) концентрація.

24. Творче перенесення сюжетної схеми, обставин, характерів героїв, композиції образів, мотивів тощо із однієї художньої системи до іншої називається:

- а) запозиченням;
- б) новаторством;
- в) традицією;
- г) відштовхуванням;
- ґ) натяком.

25. Свідоме використання автором творів попередників для вираження власних думок, емоцій, настроїв, почуттів – це:

- а) новаторство;
- б) традиція;
- в) наслідування;
- г) відштовхування;
- ґ) натяк.

26. Наслідування, що характеризується несаможестійністю художнього мислення, поверховим жалюгідним копіюванням певних літературних творів попередників:

- а) пародіювання;
- б) наслідування;
- в) натяк;
- г) епігонство;
- ґ) цитування.

27. Пряме художнє використання першоджерела з посиланням на нього, введення тексту іншого автора до тексту власного твору, пряме, а іноді опосередковане запозичення окремих елементів і тем із літературного першоджерела називається:

- а) епігонством;
- б) ремінісценцією;
- в) цитуванням;
- г) наслідуванням;
- ґ) ретроспекцією.

28. Один із видів творчих взаємовпливів, суть якого полягає в запозиченні окремих творчо переосмислених елементів із творчості попередників – це:

- а) парафраза;
- б) ремінісценція;
- в) варіація;
- г) наслідування;
- ґ) натяк.

29. Легке непрямє відсилання читача до літературного першоджерела – це:

- а) парафраза;
- б) ремінісценція;
- в) варіація;
- г) наслідування;
- ґ) натяк.

30. Художня взаємодія полягає в:

- а) схожості етапів соціально-економічного розвитку різних народів, спільності в художній свідомості людства;

б) схожості соціально-релігійного розвитку, спільних ментальних рисах різних народів;

в) різниці етапів соціально-економічного й естетичного розвитку народів;

г) спільності морально-етичних засад певних представників різних націй;

г) схожості матеріального рівня різних народів, спільності релігійних поглядів.

31. Дотепність, парадоксальність, контрастність сполучення найбільше цінувалися теоретиками і практиками:

а) класицизму;

б) бароко;

в) романтизму;

г) натуралізму;

г) імажинізму.

32. Нормативна естетика класицизму була заснована на:

а) філософії серця;

б) естетиці ідеалізму;

в) філософії раціоналізму;

г) романтичності;

г) сентиментальності.

33. Основна увага приділяється не раціональному, а почуттєвому, не зовнішньому, а внутрішньому, не об'єктивному, а суб'єктивному в:

а) класицизмі;

б) реалізмі;

в) натуралізмі;

г) романтизмі;

г) дадаїзмі.

34. „Процес перетворення реальних явищ, подій, проблем на ідіоми, символи, знаки – тобто абстрактні форми, що не відображають дійсності, а лише її символічно моделюють, створюють дещо подібне до адекватного їй душевного настрою”, – це специфіка процесу:

а) модерністської творчості;

б) реалістичної творчості;

в) творчості письменників-сентименталістів;

г) творчості письменників-романтиків;

г) творчості письменників-класицистів.

35. Драматургію Ю.Тернавського досліджували:

а) Т.Гундорова;

б) О.Забужко;

в) С.Павличко;

[#] г) Н.Зборовська;

г) Л.Тарнашинська.

36. У драмі Ю.Тернавського „Не Медея” має місце поєднання:

а) класицизм і модерн;

б) бароко і реалізм;

в) сентименталізм і натуралізм;

г) реалізм і неоромантизм;

г) античність і постмодерн.

37. Серед доміантних рис постмодерністської парадигми можна визначити:

а) аксіологічний плюралізм;

б) багатовимірність;

в) кліпові-контекстуальні та асоціативно-пародійні закони;

г) змішання різних літературних традицій;

г) ідеологічна запрограмованість.

38. Традиції українського постмодерну закорінені в традиціях:

- а) українського бароко;
- б) українського модернізму;
- в) бурлескно-травестійній поетиці;
- г) неоромантизму;
- ґ) українського вертепу.

39. Ю.Андруховича, як засновника літературного угруповання „БУ – БА – БУ” назвали:

- а) „зачинателем”;
- б) „патріархом”;
- в) „основоположником”;
- г) „стовпом”;
- ґ) „старійшиною”.

40. Визначальними поетичними чинниками постмодерного роману є:

- а) гра;
- б) хронологічність;
- в) міфологізація;
- г) об’єктивність;
- ґ) міфопоетизація.

41. „Льох” В.Медведя:

- а) роман жахів;
- б) фантастичний роман;
- в) трилогія;
- г) роман-хроніка;
- ґ) мініатюра.

42. З логічного ряду випадає твір:

- а) „Сповідь”;
- б) „Початок жаху”;
- в) „У пащу Дракона”;
- г) „Птахи з невидимого острова”;
- ґ) „Намір”.

43. Проблемами гендеру займаються:

- а) В.Агеєва;
- б) Н.Зборовська;
- в) І.Абрамова;
- г) І.Жерібкіна;
- ґ) Т.Гундорова.

44. Поняття „гендер” бере свій початок від:

- а) політичного аспекту;
- б) соціологічного аспекту;
- в) релігійного аспекту;
- г) морально-етичного аспекту;
- ґ) естетичного аспекту.

45. Категорія „гендер” сьогодні має, як мінімум, відмінних трактувань:

- а) три;
- б) чотири;
- в) п’ять;
- г) шість;
- ґ) сім.

46. „Є там добре розроблена історія? Є там добра мова? Є там характер? Нема. Як на мене, то такі твори з розшарпаними структурами, з відсутністю якогось естетичного мислення, без вишуканої естетичної гри впливають, як снодійне”. Така думка, стосовно роману О.Забужко „Польові дослідження українського сексу” належить:

- а) С.Працюку;
- б) Ю.Андруховичу;
- в) Д.Павличку;
- г) В.Шевчуку;
- г) Вал. Шевчуку.
47. Які жанрові різновиди з'явилися у контексті появи феміністичного напрямку досліджень:
- а) жіночий любовний роман;
- б) дамський роман;
- в) дамський історичний роман;
- г) жіночий детектив;
- г) жіночий фантастичний роман.
48. „Сукупністю готовностей, установок і схильностей індивіда або соціальної групи діяти, мислити, почувати і сприймати світ певним чином” називається:
- а) психологізмом;
- б) духовністю;
- в) геніальністю;
- г) ментальністю;
- г) релігійністю.
49. Світоглядним базисом творчого доробку Ю.Тернавського є:
- а) екзистенціалізм;
- б) імпресіоналізм;
- в) сюрреалізм;
- г) іммажинізм;
- г) футуризм.
50. Праця Н.Зборовської „Перцепція феміністки у західноєвропейському дискурсі та українському письмі” – це:
- а) монографія;
- б) стаття;
- в) тези;
- г) літературний портрет;
- г) дисертація.
51. У збірці „Тринадцять алогій” І.Калинця найвиразнішими є:
- а) патріотичні мотиви;
- б) громадянські мотиви;
- в) барокові мотиви;
- г) морально-етичні мотиви;
- г) інтимні мотиви.
52. „Прозовою” книгою О.Солов'я є:
- а) „Фієста інфікованих”;
- б) „Камінний шепіт”;
- в) „Аль Катик”;
- г) „Танок, який виконують дівчатка”;
- г) „Конуси і дирижаблі”.
53. Збірка поезій (2006) Я.Геньби називається:
- а) „Місто”;
- б) „Грушеве”;
- в) „Крона вічності”;
- г) „Вічність”;
- г) „Повези мене у красиве”.
54. Посилення ліричного начала в документалістиці зазначають:
- а) Л.Ковальчук, Ю.Загоруйко;

- б) І.Братусь, Б.Мельничук;
- в) І.Данильченко, І.Акіншина;
- г) О.Галич, О.Дацюк;
- г) Г.Грегуль, О.Зарицький.
55. Представниками київсько-житомирської школи є:
- а) В.Медвідь;
- б) Б.Жолдак;
- в) Л.Пономаренко;
- г) Ю.Винничук;
- г) В.Діброва.
56. Представниками галицько-станіславської школи є:
- а) Т.Прохасько;
- б) Б.Жолдак;
- в) Ю.Винничук;
- г) Ю.Андрухович;
- г) Ю.Іздрик.
57. Домінуючими чинниками світовідчуття галицько-станіславської школи є:
- а) іронія;
- б) гра;
- в) трагізм;
- г) патріотизм;
- г) ліризм.
58. Домінуючими чинниками світосприйняття київсько-житомирської школи є:
- а) іронія;
- б) гра;
- в) трагізм;
- г) патріотизм;
- г) ліризм.
59. До когорти сучасних драматургів належать:
- а) З.Сагалова;
- б) С.Лелюк;
- в) А.Кокотюха;
- г) О.Іранець;
- г) Л.Демидюк.
60. І.Росоховатський, Л.Козинець, Б.Штерн, Л.Панасенко:
- а) працюють у жанрі детективу;
- б) поети;
- в) драматурги;
- г) письменники-фантасти;
- г) дитячі письменники.
61. Одним із перших проти концепції знака, що домінувала в структуралізмі, виступив:
- а) Мішель Фуко;
- б) Дж. Фаулз;
- в) З. Харрис;
- г) Ж. Дерід;
- г) С. де Бовуар.
62. Представники якого літературного напрямку замість терміну „твір” вживають термін „текст”:
- а) постмодерністи;
- б) мультикультуралісти;
- в) феміністи;
- г) деконструктивісти;

- г) постструктуралісти.
63. Деконструктивізм виник:
- а) у Англії;
- б) у Франції;
- в) у Росії;
- г) в Америці;
- г) у Німеччині.
64. Постколоніальна критика виникла на базі:
- а) структуралізму;
- б) модернізму;
- в) сюрреалізму;
- г) деконструктивізму;
- г) іммажинізму.
65. Вирішальну роль у створенні теорії постколоніальної критики зіграла праця:
- а) Ж.Дерріда „Письмо і різниця”;
- б) Е.Саїда „Орієнталізм”;
- в) М.Фуко „Слово і речі”;
- г) Ю.Крістєвої „Чужинці щодо себе”;
- г) О.Потебні „Слово і думка”.
66. У яких із названих праць сферою наукових зацікавлень є не рецептивна естетика:
- а) „Маленька апологія для естетичного досвіду” Р.Яусса;
- б) „Естетичний досвід і літературна герменевтика” Р.Яусса;
- в) „Акт читання: теорія естетичної відповіді” В.Ізера;
- г) „Орієнталізм” Е.Саїда;
- г) „Поштова картка: від Сократа до Фрейда” Ж.Дерріда.
67. Однією з перших пропозицій психотипології у вітчизняному літературознавстві стала структуризація модернізму:
- а) С.Павличко;
- б) Н.Зборовською;
- в) М.Моклицею;
- г) Л.Тарнашинською;
- г) Б.Тихолозом.
68. Індивідуальний розвиток людини, що являє собою послідовність психічних метаморфоз від зародження до завершення життя називається:
- а) філогенезом;
- б) онтогенезом;
- в) етногенезом;
- г) інтеграцією;
- г) інтродекцією.
69. Історичний розвиток національного характеру називається:
- а) філогенезом;
- б) онтогенезом;
- в) етногенезом;
- г) інтеграцією;
- г) інтродекцією.
70. Основним завданням шістдесятників було:
- а) повернути принцип сюрреалізму в літературу й політику;
- б) повернути принцип романтизму;
- в) повернути принцип реальності в літературу й політику;
- г) повернути принцип неокласицизму в літературу й політику;
- г) повернути принцип просвітництва в літературу й політику.
71. Цитата: „українське відгалуження екзистенціалізму як найпотужнішої течії ХХ

століття”, назвіть автора:

- а) Б.Підгірний;
- б) М.Наєнко;
- в) О.Пахльовська;
- г) Н.Зборовська;
- ґ) В.Дончик.

72. Філософським мазохістом називає В.Стуса:

- а) О.Забужко;
- б) Л.Тарнашинська;
- в) О.Пахльовська;
- г) С.Павличко;
- ґ) Н.Зборовська.

73. До автобіографічних творів Гр. Тютюнника належать:

- а) „Облога”;
- б) „Син приїхав”;
- в) „Холодна м’ята”;
- г) „Климко”;
- ґ) „Вогник далеко в степу”.

74. За принципом екзотичного інформаційного накопичення і вітаїстичного гедонізму моделює світ:

- а) Б.Гуменюк у романі „Лук’янівка”;
- б) Ю.Андрухович у романі „Перверзія”;
- в) В.Шкляр у романі „Ключ”;
- г) С.Процюк у романі „Тотем”;
- ґ) П.Вольвач „Кляса”.

75. Праця „Шістдесятництво: міф і реальність” належить:

- а) В.Медведю;
- б) М.Бергу;
- в) Г.Штоню;
- г) М.Жулинському;
- ґ) А.Ткаченку.

76. Структура шістдесятництва як „романтизм – реалізм” (так звана „синівська”) формується:

- а) П.Загребельним;
- б) Вал. Шевчуком;
- в) В.Земляком;
- г) Є.Гуцалом;
- ґ) О.Льченком.

77. Структура шістдесятництва як „реалізм – романтизм” (так звана „батьківська”) формується:

- а) П.Загребельним;
- б) Вал. Шевчуком;
- в) В.Земляком;
- г) Є.Гуцалом;
- ґ) О.Льченком.

78. Образи сучасних жінок художньо осмислені П.Загребельним у романах:

- а) „Тисячолітній Миколай”;
- б) „Роксолана”;
- в) „Гола душа”;
- г) „Євпраксія”;
- ґ) „Юлія, або Запрошення до самогубства”.

79. „Першим феміністом” в українській літературі другої половини ХХ століття

Л.Тарнашинська називає:

- а) Ю.Покальчука;
- б) П.Загребельного;
- в) В.Шкляра;
- г) А.Кокотюху;
- ґ) Б.Гуменюка.

80. Хто з названих письменників не належить до „покоління постепохи” (Р.Харчук):

- а) О.Ульяненко;
- б) К.Москалець;
- в) С.Майданська;
- г) В.Симоненко;
- ґ) Н.Білоцерківець.

81. Літературознавчий аспект характерології репрезентований концепцією:

- а) Т.Касаткіної;
- б) С.Март'янової;
- в) Н.Тамарченка;
- г) В.Нарівської;
- ґ) С.Бочарової.

82. Авторство книги „Homo feriens” належить:

- а) Л.Костенко;
- б) І.Жиленко;
- в) О.Забужко;
- г) Т.Гундоровій;
- ґ) С.Павличко.

83. До ряду дослідників творчості Ю.Щербака не належить:

- а) І.Кравченко;
- б) М.Слабошпицький;
- в) І.Малишевський;
- г) З.Березовська;
- ґ) О.Забужко.

84. Проблемами інтернаціональної взаємодії цікавляться:

- а) І.Арнольд;
- б) Н.Кузьміна;
- в) Ж.Фомічева;
- г) Н.Корабльова;
- ґ) К.Фролова.

85. Вивченням біблійних мотивів та образів в українському літературознавстві займаються:

- а) А.Нямцу;
- б) В.Антофійчук;
- в) М.Сулима;
- г) В.Сулима;
- ґ) Я. Ходаківська.

86. Який із названих творів випадає із логічного ряду:

- а) „Гола душа”;
- б) „Брухт”;
- в) „Юлія, або...”;
- г) „Тисячолітній Миколай”;
- ґ) „Зрада”.

87. Автором роману „Щоденний жезл” є:

- а) Ю.Андруховч;
- б) Ю.Іздрик;

- в) В. Медвідь;
- г) С.Процик;
- г) Є.Пашковський.
88. Автор роману „Щоденний жезл” називає свій твір:
- а) посланням-екциклікою ;
- б) сповіддю;
- в) романом-хронікою;
- г) романом-міною;
- г) романом-притчею.
89. Твори В.Медведя написані в жанрі:
- а) біографії;
- б) „потому свідомості”;
- в) історичного роману;
- г) роману-притчі;
- г) роману знаків.
90. Мотив Всесвітнього Потопу осмислювали:
- а) Ю.Іздрик („Воцек”);
- б) Ю.Андрухович („Перверзія”);
- в) Г.Логінова („Піщана ріка”);
- г) Г.Пагутяк („Кіт з потонулого будинку”);
- г) Є.Кононенко („Імітація”).
91. Основні положення про власне ім’я як особливий мовний знак, що функціонує в художньому тексті, сформульовано у працях:
- а) О.Лосєва, В.Топорова, О.Сеперанської, В.Никонова;
- б) О.Михайлова, О.Карпенка, В.Калінкіна;
- в) А.Мосієнка, Н.Сакуленко, Т.Лійник;
- г) І.Пригожин, А.Сахарова, М.Жулинського;
- г) Л.Тарнавської, М.Насенка, Н.Зборовської.
92. Г.Саливончик документалізацію художньої літератури пов’язує із процесами:
- а) українського духовного занепаду;
- б) інтелектуального обмеження;
- в) українського духовного відродження;
- г) чіткого розмежування суспільства на багатих і бідних;
- г) розширення інформаційного простору.
93. З названих творів до документальних не належать:
- а) „Ми зустрічалися на сонці очима” В.Дрозда;
- б) „Прожити й розповісти” А.Дімарова;
- в) „Благослови, душе моя, Господа...” Р.Іваничука;
- г) „Вертеп”, „Вертеп-2” Р.Гром’яка;
- г) „Місяцева зозулька із ластів’ячого гнізда” Вал.Шевчука.
94. Гурт „Бу-Ба-Бу” виник у:
- а) I половині 80-х рр. XX століття;
- б) середині 80-х рр. XX століття;
- в) кінці XX – на початку XXI століть;
- г) першій половині 90-х рр. XXI століття;
- г) середині 90-х р. XXI століття.
95. За жанром твір О.Ірванця „Електричка на Великдень” є:
- а) оповіданням;
- б) повістю;
- в) баладою;
- г) комедією;
- г) драмою.

96. Традиційно виділяють такі типи наукового мислення:

- а) класичний;
- б) некласичний;
- в) постнекласичний;
- г) докласичний;
- ґ) покласичний.

97. Говорячи про класичний період наукового мислення маємо на увазі:

- а) доніцшеанську епоху;
- б) період модернізму;
- в) епоху постмодернізму;
- г) дофройдівський період;
- ґ) епоху романтизму.

98. У романі Л.Горлача „Чисте поле” зійшлися концепції світу і свідомості:

- а) Г.Сковороди й І.Сірка;
- б) Т.Шевченка й С.Палія;
- в) І.Галятовського й С.Наливайка;
- г) І.Вишенського й Б.Хмельницького;
- ґ) І.Франка й О.Довбуша.

99. Образи демонічних осіб використано у творах:

- а) „Мясяцева зозулька з ластів'ячого гнізда” Вал.Шевчука;
- б) „Польові дослідження з українського сексу” О.Забужко;
- в) „Я, Мілена” О.Забужко;
- г) „Безодня” Є.Пашковського;
- ґ) „Лук'янівка” Б.Гуменюка.

100. Авторство циклу „Казки сучасного міста” належить:

- а) О.Забужко;
- б) Л.Тарнашинській;
- в) І.Роздобудько;
- г) Є.Кононенко;
- ґ) М.Брацило.